

Nastavni materijal 6.2

Ključne izjave o modelu političkog ciklusa

1. Politika ima dvije dimenzije: rješavanje problema i borbu za ostvarivanje moći. Politički ciklus kao model stavlja naglasak na prvu dimenziju – rješavanje problema. Druga dimenzija je također uključena, na način da utvrđivanje programa ovisi o pritisku protagonista. Međutim, glavni zadatak modela je opisati praktičnu stranu politike – prema riječima Maxa Webera, “snažno i polagano bušenje tvrdih dasaka sa strašću i mjerom istovremeno.” To znači da naponi propagande u natjecanju za potporu glasača – uključujući osobnu kritiku političkih protivnika, populizam i skandaliziranje – mogu narušiti sliku, ali ih model filtrira.
2. Ovaj model nudi zanimljivo stajalište o pojmu zajedničkog dobra. U demokraciji, nijedan protagonist ne zna što je dobro za sve – to je velika razlika između demokracije i diktature. Suprotno tome, moramo zajednički saznati, pregovarati i nadmetati se, raspravljati i na koncu postići kompromis. Ako smo u krivu, ili je rješenje nepravedno, ubrzo ćemo saznati i morati iznova pokušati. Otvoreno društvo zahtijeva pragmatični i konstruktivistički pristup odgovoru na pitanje o zajedničkom dobru.
3. Planovi, poput političkog ciklusa, su modeli. Oni jasno pokazuju neke vidove stvarnosti, no to je moguće samo izostavljanjem ostalih. Model političkog ciklusa može poslužiti kao plan odgovora na pitanje u kojoj fazi građani mogu intervenirati i postići da nas se čuje. Mi nismo članovi parlamenta ili vlade, nećemo sudjelovati u raspravi o tome koju odluku treba donijeti – to je strana *outputa* političkog sustava. Međutim, postale faze prikazuju stranu *inputa* na kojoj možemo biti aktivni. Možemo komentirati neku odluku, podržati je, ili se pobuniti protiv nje, no u svakom slučaju možemo sudjelovati u raspravama o utvrđivanju političkog programa. Politički programi ne postoje slučajno, njih je, kao takve, potrebno definirati i podržati (vidi temu 4. lekcije).